

SAMOBORSKI LIST

Ljetovališni vjesnik

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4—, na po godinu K 2—, a na četvrt godine K 1—. S poštom stoji 48 filira na godinu više, a u Americi K 1-40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 filira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.

Uprava i otpravništvo nalazi se u „Samoborskoj tiskari“ S. Šeka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petlini redak u redakcijskom dijelu po 20 fil. u oglasnom 10 fil. Za oglase, koji se više puta uvrćaju, daje se znatan popust. Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. lista“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

GODINA II.

U Samoboru, 15. svibnja 1907.

BROJ 10.

Koja nas čeka zadaća.

Blagopokojni Sebastijan Kneipp počeo je polijevati pacijente, koji su u njega pomoći tražili, mrzom vodom s pomoću obične kante (zalevalnjaka) u svojoj tadanjoj kuhinji za rublje (Waschküche); a danas vidimo u Wörishofenu do 8 lječilišnih zavoda, kojim ne možeš dosta da se nadiviš, a tako su udešeni, da se u njima možeš liječiti ljeti i zimi jednako povoljnim uspjehom.

Ispoređiš li naš Samobor sa Wörishofenom, na sreću i svoj ponos smjesti ćeš se uvjeriti, da se u Samoboru mogu lako uvesti sve one uredbe za liječenje, koje tamo već davno postoje. Pri tome se još mora znati, da Wörishofen kao i mnogo drugo glasovito ljetovalište kontinenta nema i ne može da ima sve ono, čime naš divni Samobor po prirodi svojoj toliko obiluje.

Nema gotovo načina liječenja, što ga liječnička znanost izumila, ili ga mudrost ljudska uopće izmislila, a da ga ne bi mogao izvesti u našem po Bogu tako bogato nadarenom Samoboru.

Ovo naše divno i čarobno mjestance, u kojem nam smradne tvornice još hvala Bogu ne kuže svjež i mirisavi uzduh, već je po sebi i po samoj naravi pravi pravcati sanatorij.

Tu možeš već sada da izliječiš mnoge bolesti, a da nijesi potrošio ni filira za lijek. Tu imaš u izobilju ljekovitih trava, hladne, bistre i zdrave vode, rosnih i bujnih livada, divan čisti zrak, sjenatih šumica, miomirisnih polja i perivoja, krasnih vinorodnih brežuljaka, svakovrsnog tečnog voća u izobilju; uopće svega, čime je samo dobrota božja mogla da tako obiljno obdaru naš Samobor. — To te sve malo ili ništa ne stoji, a tim prirodnim sredstvima možeš si

zdravlje povratiti ili si ga popraviti, samo ako se barem njima znaeš i hoćeš da pravo okoristiš.

Te posebne prednosti Bogom blagoslovljenog nam mjestanca gotovo nas nukaju, da iz našeg Samobora stvorimo univerzalno lječilište, u kojem će se moći da liječi i milijunaš za skupe novce, i siromah badava, sredstvima, što mu je dobrota božja i blaga priroda stavila na raspolaganje.

Pitanje je samo, kako da mi iz našeg Samobora stvorimo, ako i ne možda najglasovitije ljetovalište i lječilište na kontinentu, a to barem na slavenskom jugu.

Želim iznijeti svoje misli i nazore, u tom pogledu, ali već unaprijed primjećujem, da ne kanim nikomu nametati svoje misli, a ne smatram, da moje mišljenje o tome mora biti za koga pravilom. Ja te svoje misli iznosim tek u najboljoj namjeri, iz lokalnog patriotizma i ljubavi prema stvari, koju iz dubokog uvjerenja zagovaram a s vrućom željom, da pobudim i u drugima volju, e bi razmišljali i povelj diskusiju o tom prevažnom pitanju, do kojega stoji budućnost Samobora i blagostanje njegova građanstva.

Evo kako ja mislim, da se nastavi već sretno i uspješno započeti rad.

Neka sadašnji vlasnici lječilišnog zavoda uznastoje, da se sastavi ljetovališni i lječilišni odbor, koji će raditi zajednički i sporazumno s trg. poglavarstvom, eventualno i sa zastupstvom, te s društvom za poljepšavanje Samobora. Ovaj bi se odbor mogao podijeliti na ove pododbore:

1. Financijalni, komu bi bila zadaća, da nabavi dovoljnu glavnica, da se mogu kupovati veliki kompleksi zemljišta, na kojem će se izgraditi hoteli, ljetovnici, penzionci i možda

još drugi lječilišni zavodi, već prema potrebi i navali pacijenata. Osim toga imao bi da nabavi zemljišta za parkove i šetališta u ravnici, za bosonogo hodanje po travi, za boravljenje i kretanje po uređenim šumicama, koja bi služila u tu svrhu.

U taj pododbor imali bi se birati naši bankari i ravnatelji štedionica. Zatim bogataši, veleposjednici i poduzetnici, pa i oni iz Zagreba koji pokazuju ljubavi i simpatije za Samobor.

2. Gospodarski, komu će biti svrha, da glavnicom dobro i valjano gospodari, i sve što bude nužno uredi; da pokuša i uznastoji, ne bi li se odakle mogla dobiti novčana pomoć za podignuće mjesta kao lječilišta i ljetovališta, kao n. pr. potporu sa strane kr. zem. vlade, bud jednom za uvijek, bud kao subvenciju svake godine itd.

U taj bi se odbor imalo birati velike poduzetnike, valjane, prokušane gospodare, kakovih ima dovoljan broj u Samoboru.

3. Umjetnički. Ovomu će biti svrha, da podigne Samobor, trudeći se, da mu stvori građevno-regulatornu osnovu, koja će mu i za budućnost služiti, da mu stvara planove za parke, trasira ulice i puteve, zasađuje gajeve, pošumljuje za lječilišta zgodan teren itd.

U taj pododbor spadali bi naši mještari i šumari, i muževi, koji se dobrim ukusom odlukuju itd.

4. Poliglotti, sa zadatkom, da poznavanjem stranih jezika strancima posluže u sporazumljenju, dok će si potražiti stan i kuća, upoznati se sa lječilištem i mjesnim prilikama, da mogu bezbrižno svoje liječenje započeti.

Pretpostavljam, da će ti odabranici, kojima će biti časa zadaća namijenjena, da svojim znanjem i iskustvom u pomoć priteku, bar isprva iz ljubavi prema ovoj divnoj grudi zemlje

Zakopano blago.

Napisa Lajo Piller.

Negdje u Americi bilo jezero, o kojem su tamošnji urođenici pričali, da na dnu leži neizmerno blago, što ga je u davno doba pobacao neki njihov poglavica, samo da ne padne neprijatelju u ruke.

Toj priči povjrovan neki gavan, pa kao praktičan Amerikanin dade vođu iz jezera odvodnim kanalima odvesti u daleku dolinu. Htjelo mu se Priamova blaga. Ali se jedan prevario. Kod tog golemog posla izgubiše gotovo sav svoj imetak, a što je glavno: blaga ne naše!

Medjutim, nije to osamijen primjer. Pohlepa za blagom i što udobnijim životom tako je moćna, da danomice, na tisuće ljudi putuje iz jednoga kontinenta na drugi. Što više! Dok jedni zalaze u nepoznate, divlje krajeve, ne bi li kojom srećom otkrili kakovo bogato nalazište alomova i dragih kovina; drugi se rado podavaju čarima fantazije, te s najvećim interesom i slašču reč bi gutaju tajanstvene stranice „Monte Krista“ „Tisuć i jedne noći“ itd.

Bujni slog takova štiva, čarni opisi južnjačkoga neba i prirode, šarolikih nošnje, pa podzemne prostorije, a nada sve bijelavi sjaj blaga; sve to tako djeluje na čitaoca, da se on taj čas nimalo ne plaši strašila. On odvažno siljedi prearećnoga Aladina u carstvo tajnih svjetova i sanja; ili Ali Babu do pećine Sesame, koja sakriva u svojoj utrobi sav sjaj i bogatstvo, što ga samo može da stvori prebujna mašta Muhamedovih sljedbenika.

A što nam sve pričaju naše narodne priče i pjesme! Stare gradine, pećine, spije, izvori rijeka, pa dubine mora: sve je to prekriveno tajnama, sve to sakriva silno

blago, koje čuvaju strašila, aždaje, grdosije, zmajevi. Treba samo da si srećan i odvažan, da svladaš sve zapreke i . . . eto te na meć Eldorada! — Tako priča. A tek da čuješ odraslije, starije ljude iz naroda! Kako samo oni umiju živo i s nekim uvjerenjem da pričaju o zakopanom, ukletom blagu!

Nije čudo, da inače plaho čeljade često povjeruje tim zamamnim opisima narodnih tvorevina, podajući se nekom čudnom enerzijom potraživanju sakrivena blaga. Kao dijete čuo sam često pričati o novcu, što leži zakopano u „Starom samoborskom gradu“ ili negdje u blizini. Govorkalo se, da se našlo i ljudi koji su u gluho doba noći uzeli motike i lopate, te pošli da taj novac potraže. I doista, kad god sam unišao u ponutricu Staroga grada, nehotice sam pogledavao one humke, na kojima se još i sada opažaju očiti tragovi lopate.

Ipak nijesam mogao da doznam, jesu li ti tobožnji arheolozi kada našli kakovo blago. Bit će da nijesu, jer se onako iz tihana šaputalo, da je te noćne junake vazda nešto rastjeralo, strašila, što li!

Napokon mi je uspelo pronaći jednoga člana takove noćne ekspedicije. Bio to glavom majstor Stefan, onaj isti koji je umlo tako lijepo pričati o velikom oklicrom vedru.

— Nek mi veruju — gospon navuđitel — reče mi on jednoga dana — pod Starim gradom ima strašno puno penez! Odo je hoće naći, on mora biti bormeš jako koražen. Nek mi samo veruju, lasi idu čoveku v zrak, kad dođu oni strah! Znam ja kak je to bilo, bil sem i ja polek!

I počeo mi da priča, kako je tomu već davno, što je došao k njemu u noć stari jedan vurmaher s nekim

Martinom, koji je imao kuću tam, blizu svetoga Mihala. Stari je urar znao po njegovu uvjerenju praviti vrlo dobre ure za crkve, a on — majstor Stefan — pilio mu zube za kotače. I upita ga taj urar, bi li on htio, da s njim traži novac u Starom gradu. Stefan je bez okolišanja pristao (tako i ne bi!) uzeti dvije lopate, lampš i barilec. I ekspedicija se dala odmah na put — ravno k starom gradu.

Majstor Stefan ispričivjeda mi je svoje doživljaje na tom putu ovako:

Bila je već črna noć kad smo došli do Makseka znaju tam pri onomu mostu. Da bumo bol koražni, popili smo tri litre vina i napunili barilec. Ja i moj pajdaš Martin platili smo vino, a „stari“ je rekel: Vezda, deco haj! na posei vu ime Bože!

Na putu nam je još rekel: „Ako hoćete vender biti srećni, morate mene obodva pošlušati i verno sve vćiniti, kaj bum ja povedal. Vi morate marivo kopati. Ni jedan ne sme niti jedne reči čmrgnuti. Koj bu samo malo pregovoril, vse bu zabadov, mi ne bumo nikaj našil!“

Mi smo jako obećali, da bumo tiho, a kad smo došli gore, zel jim je „stari“ nekakovo železo i počel ž nim okolo vrteti:

Baš je vudrila dvanajsta vura na turnu svetoga Mihala, kad nam on namegne i pokaže mesto, gdi moramo kopati. Mi smo taki deli škrake došli, prekrižili se, plunili v ruku i počeli kopati. Dokle smo mi kopali, stari se vurmaher sel malo dale od nas na jen kamen i vsaki čas pil vino z barilca. Najenput je počel puhati nekakov veter. Znajju, tak je jako puhal, da su se spućani komadi kamenja kulturali v dol, a i lampš se je

nesebično, besplatno i požrtvovno djelovati, kako bi naš Samobor postigao što prije uzvišenu svrhu, za koju je stvoren. Time će oni steći neizmjenjnih zasluga za mjesto a harno će im potomstvo zahvalnošću spominjati imena.

Na taj bi se način Samobor brzo podigao i procvao, te postao jedno od najznamenitijih lječilišta i ljetovališta, a u njem bi se razvio postepeno promet, obrt i trgovina na korist Samoboraca, na duku i ponos cijele nam domovine.

Božo Depoli.

Riječ, dvije o pučkoj prosvjeti.

Zamisao o pučkim knjižnicama i predavanjima nije kod nas ni nova ni nepoznata. Radilo se i pisalo o tome već prije desetak i više godina, pa su i izdane neke brošure, stvorena pravila, zaključci, rezolucije, — no do konkretna ipak do u najnovije vrijeme nije došlo. Te tako zvane namjere dobro karakteriziraju naše prilike: u početku onaj silni entuzijazam za sve, što je novo, a onda ona polagana apatija, pa mrtvilo, polagano umiranje, dok konačno ne nastupi smrt. Kako je velim tu našu hrvatsku čud s ove strane za osuditi, tako je donekle ipak za pohvaliti, što se katkad ipak nešto počne, baci sjeme, koje ako i ne odmah, a ono s vremenom nešto ploda donese. Na ideji dakle, koja se bacila prije desetak godina počelo se danas da gradi. Radi se danas tako rekavši preko glave, pa se trijezan mislilac mora često da zapita, ne će li se ta tako važna organizacija narodna također da skotrija preko glave i ne donesavši onaj plod, koji mi očekujemo od nje. Trijeznost a pogotovo polagani tempo treba da zavlađa svom biti te organizacije.

Kad sam u jednom češkom selu proučavao seljačku zadrugu navratio sam se i u pučku čitaonicu i knjižnicu, bez koje gotovo u Češkoj sela nema. — Zanimao me osobito početak, kao i cilj, koja te češke narodne inteligente vodi kod tih institucija. Knjižničar mi pokaže među koricama složena hektografirana pučka predavanja. Evo, pane, to je naša cilj! — Listajući ta predavanja, našao sam osobito u početku (opstoji knjižnica 13 godina) temata vrlo naivnih, za koje bi moguće naš koji nagli patriota rekao: Ta čemu da hranimo narod takim pitanjima, mi moramo da počnemo sa većim opsegom, inače nikada nikamo!

To je baš ono, što je te narode stvorilo danas tako jakima, jer su počeli s onim, što je narodu bilo najbliže, najshvatljivije. To je bilo sjeme, koje se nije uzalud bacilo u tle, već je donijelo ploda, a to su silne one po svim tim kulturnim državama pučke čitaonice, knjižnice, koje broje — kako sam se uvjerio — na tisuće knjiga, stotine svakakvih novina, časopisa, a mnoge imadu i svoje vlastite domove. Ako gdje, a to sigurno kod stvaranja institucija za narod treba vrlo mnogo trijeznosti i opreznosti. Narod je vatra, s kojom nije dobro eksperimentovati. A da se kod nas dosada tako rekavši samo tako r dilo, uzalud primjere stavljati. Ta koliko stoji čovjeka muke, dok si danas ponajprije steče narodno povjerenje, bez kojeg se ne da ni pomisliti kakav daljni rad.

U najnovije vrijeme pokrenula se mnoga društva, koja su uzela u ruke tu akciju, uzgojiti narod i podići ga na viši kulturni nivo.

vgasni. Kad se to pripetilo, onda smo videli, kak se na nas zaletelo jedno tele, al kad je došlo blizo, zniknulo je v zemlju. Mi smo pošto zdochnuli, a „stari“ je čisto mirno pil vino iz barika.

Joj! i ja sem bil strašno žedjea, ali sem se moral strpeti, „stari“ je tak zapovedal.

Komaj je prvi strah prešel, veter je počel još jakše puhati. Tak jako, da smo komaj na nogah stali. Najenput se počel na nas valati veliki mlinski kamen, al' kak bi plesnui, stal je i nismo ga više videli. Meni je od straha i dela pot curkom curel, a kmica je bila takova, da već nisem videl ni staroga vurmahera, samo sem ga čul, kak guta vino z barika.

Mentem tega došli su pak strahi, da bi čovek posedel. Zaletel se na nas nekačov bell kojn. Moj pajdaš, Martin tak se prestrašil, da je skočil vu stran i zakričal: „Joj meni! za petramboži!“ — Kak je to zrekel kojn je zniknul, veter je prestal, a mesec se z oblaka van naluknul.

Stari vurmaher skočil je kakti besen i rekel je: „Prestanite! vse je gotovo! Niš ne bumo našli! Ovak nore je vse pokvaril!“

Ja sem bil takaj jako srdit. Kak ne prosim ih? Znaju, već smo došli do penez! Naj mi veruju, bormeš, već sem čul, kak pod lopatom zvoni onak po šupljem, ili kak da bi po pojnovi vudril!

Eto, tako mi je majstor pričao i često istakao, kako bi zacijelo našli blago, da nije onaj kukavica Martin u posljednji čas od straha odskočio i viknuo.

Da, žalio je majstor Stefan za novcima, ali i za vinom, što ga je „stari gospon vurmaher“ popio, dok su oni mučno kopali i vraški se znojili!

Evo imademo: društvo za pouku analfabeta, društvo za pučku prosvjetu, vlada namještava putujuće učitelje, osnivaju se neke političke organizacije, hrv. udruge preporuča se živo seljačkim zadrugama itd. Sva su ova društva postavila si cilj dizati prosvjetu u puku, popularizirati razne discipline, kao iz struke gospodarstvene, zdravstvene, zakonske itd. Pa se i počelo živo da radi. Osnivaju se knjižnice, prosvjetne organizacije, drže se predavanja iz gospodarstva i još mnogo toga. Ne ču da budem nikakav moralni inspirator ma bilo koga, ali kao dobri poznavalac naroda, a i kao radnik sa srcem na tom polju, preporučujem, što već i prije rekoh, silnu ozbiljnost i lagani tempo. Počnimo sasma iz nova, makar često i u poslu tome djetinasta temata. Nemojmo se varati, da to narod zna.

Svaki će se iskreni rodoljub više veseliti, bude li u par godina, tek nekoliko okružja domovine, nesamo imalo organizaciju, već se i znal služiti njome.

Budu li njeni članovi shvaćati znali dužnosti i prava, koje kao općinari imadu, to će si bez ikakvog vode znati stvoriti poduzeća — koja će im služiti za njihov kulturni i ekonomski boljitak. Već da nam je puna Hrvatska prosvjetnih organizacija! a dode li pitanje u kojem selu, da se sagradi škola, vikat će sami članovi tih organizacija, — ne, ne trebamo škole, — to je zlo, koje nas ubija!

Postupajmo da uzgojimo dobro hrv. muzike, koji će se s veseljem da prihvati zemlje svoje i pluga svog, od kojeg je u neko vrijeme počeo da silno bježi u svijet, često jedino sa željom za komadićem masnijeg zalagaja.

Postupajmo tako, da ne uzgojimo ljude, koji će moguće znati, i da riješavaju sastojine zraka, a u sobi vladat će mu unatoč toga i nadalje smrad i nečist.

Postupajmo tako, da ne uzgojimo hrv. seljaka proletarca, koji će sve i sva znati, ali unatoč toga bjezati svoju rođenu grud, — a naina? A nama ostalo bi jedino to, da ostanemo vode, ali bez vojnika.

Stj. D.—k.

Domće vijesti.

Dolazak sveučilištaraca nakon posvete barjaka u Samobor. Na duhovski ponedjeljak u 3 sata poslije podne dolaze sveučilišni građani u Samobor sa novom svojom i krasnom zastavom, koja će biti posvećena na Duhove. Na kolodvoru dočekat će ih svačkolika samoborska društva, te će povorka krenuti put trga, gdje će pozdravni govor izreci načelnik g. Čop. Poslije toga poći će svi zajedno u Anin-perivoj, gdje će biti priređena pučka svečanost. Perivoj bit će lijepo iskićen, iz Zagreba dolazi vrlo mnogo gostova te će se nesumnjivo razviti vrlo animirana zabava.

Sveučilišni građani počastit će ovom rijetkom slavlom i obvezati cijeli Samobor. Upozorujemo stoga građanstvo, da taj dan primi kao osobito svečani događaj da za vrijeme povorka okiti kuće zastavama i cvijećem, da živahno pozdravi goste i da se mnogobrojno nađe u Aninom perivoju, i da kod odliaska gostova rasvijeti kuće. Upozorujemo osim toga općinstvo, da si pogleda novu zastavu, koja je velikim trudom i troškom sastavljena, te se prikazuje kao osobita dragocjenost.

I. svesokolski slet u Pragu. Kako nam javija „Hrv. sokolski savez“ pripreve za V. svesokolski slet u najživljem su toku. Dvorane čeških sokolskih društava upravo su prenatrpane s vježbačima, koji se prijavljuju u raznim vježbama, no najviše u t. zv. „prostim vježbama“, za koje se već danas prijavilo blizu 8000 Sokolova.

Tom će se zgodom ujedno obdržavati međunarodna natjecanja, kod kojih će osim Slavena sudjelovati Francuzi, Belgijanci, Švicari, Talijani itd.

Najinteresantnije vježbe biti će osim gore navedenih još i vježbe s čunjevima, koje će izvađati uz pratnju glazbe oko 2500 Sokolašica.

Pošto se opaža veliki interes za ovaj slet i među gospodarima i gospodicama, to se ovime izražava živa želja, da iste sudjeluju u prekrasnim našim narodnim nošnjama, i to u čim većem broju.

Konačno se nadamo, da svi oni, koji ne će moći sudjelovati na sletu u Pragu, ako iole shvaćaju zamašaj svesokolskog sleta u Zlatnom Pragu po današnjim prilikama i uz današnju zrelost i spremnost hrvatskih Sokolova, ne će sigurno propustiti, a da bar materijalno ne podupru sudjelovanje Hrvata kod ovog velikog sveslavenskog slavlja. Čovjeku sa pravim patriotskim osjećajima mora goditi, kad se njegov narod dostojnim prikazuje pred velikim svijetom, a još više, ako je i on tome štogod pridonjeo. Osim toga valja da svatko znađe, da bez žrtava nema nigdje ništa.

Novi utemelj. član vatrogasnoga društva. Našem vatrogasnom društvu pristupio je na Florijanovo kao član utemeljač gosp. Ivan Koudelka, posjednik i slastičar u Zagrebu, položivši odmah dotični iznos. Ovo je lijep i plemenit čin g. Koudelke, kojega valja posebice da zabilježimo. G. Koudelka je u jednu ruku naš sugrađanin — kao vlasnik kuće u Samoboru — a on ovu okolnost ne smeće s uma, pak rado podupire naša društva pokazujući time, da mu je stalo do napretka Samobora. I naš list ubraja ga u svoje osobite prijatelje jer mu je on pribavio lijep broj pretpiatnika u Zagrebu, zašto smo mu od srca zahvalni.

Srebrni pir. 10. o. mj. proslavili su naš sugrađanin i trg. zastupnik gosp. Stjepan Fresl i njegova vrijedna supruga gđa. Terezija svoj srebrni pir. Tom zgodom sakupilo se na njihovu posjedu u Anin-perivoju prijateljsko društvo, koje je u najljepšoj zabavi proslavilo ovu svečanu zgodu. Svečarima, koji su dočekali taj dan u naponu zdravlja, želimo, da dočekaju sretno i svoj zlatni pir!

Nova štedionica u Samoboru. U Samoboru je osnovan novi novčani zavod pod imenom „Pučka štedionica, dioničko društvo u Samoboru“. Temeljna glavica iznosi K 200.000, a sastoji od 2000 dionica po K 100. Potpisivanje je dionica obavljeno 10. i 11. svibnja. Utemeljitelji su gg.: dr. Horvat, B. Pollak, D. vitez Trnski, F. Hrčić, M. Gotthardi, R. Hirschl, V. Prister, I. Levičar, A. Deutsch i L. Kirschner.

Vjenčanja. Gosp. Marko Vujnović, načelnik općine Sv. Nedjelja vjenčao se 6. o. mj. s gospodicom Matildom Vimer, bivšom učiteljicom u Sv. Nedjelji. Srdačno čestitamo! — Gosp. dr. med. Zlatko Pacak vjenčao se s gđicom Adelom pl. Horvath, unukom našeg sugrađanina i um. sudb. vijećnika gosp. Ferde Webera. Bilo sretno!

Spomenik pok. Ljudevitu Šmidhenu. Svakomu je Samoborcima poznato, kako su velike i neprolazne zasluge pok. načelnika Šmidhena oko poljepšanja Samobora, a naročito oko uređenja Anina perivoja. Više građana, koji su se nalazili kod proslave srebrnog pira g. Fresla, došlo je na sasma lijepu misao, da se pok. Šmidhenu podigne spomenik na ulazu u sam Anin-perivoj.

Oni su odmah sami među sobom sabrali prvu svotu od 16 K, koja je uložena u štedionicu. Darovali su pak gg. Budi Joso st. 3 K; Franjo Švarić 2 K; Stj. Vuković K 160; Alfred Arch, Franjo Bedeničić, Jos. Cimermančić, Jos. Čop, Stj. Fresl st., Stj. Fresl ml., Antun Kogoj, Ivan Ribarić i Marko Vukić po 1 K, te Stjepan Štengl 40 filira. Ukupno 16 K. — Dalje je darovao u istu svrhu g. Filip Šimec 1 K.

Dalje prinose drage ćemo volje objelodanivati, a prima ih naš sugrađanin g. Franjo Švarić.

Izlet u Samobor. Zemaljski savez željezničkih radnika i namještenika u kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji u Zagrebu priređuje na dne 2. lipnja o. g. u trgov. Samoboru u Anin-perivoju veliku zabavu, kod koje će sudjelovati dvije glazbe, te iz naklonski pjevački zbor „Jeko“ u Samoboru. Početak glavne zabave u 3 sata poslije podne. Program veoma obilan i zabavan. Za izletnike iz Zagreba i pokrajine uređeno je 8 vlakova. Prvi vlak dolazi u jutro oko 6 sati. Od svakoga vlaka prati izletnike glazba.

Ulaznina 40 filira po osobi.

Požar u Lugu. 10. o. mj. oko 2 sata poslije podne buknuła je iznenada na do sada nepoznati način vatra u kući Franje i Mate ml. Hribar u Lugu kbr. 5 koja je u tili čas kuću, koja je postojala od 1 sobe, kuhinje i staje, pretvorila u prah i pepeo.

Premda je narod bio raštrkan u polju kod rad. priskočili su mnogi u pomoć, te trudom i požrtvovnim radom mogli su spasiti pukućvo kao i blago, koje je u štali bilo, a ujedno i spasiti nešto kuruze, koja je bila u obližnjem do temelja izgorjelom kuruznjaku spremljena. Od iskri, koje su vrcale iz gorećega objekta, počeo se upaljavati i slamnati krov susjedne kuće, koja spada Dori ud. Hribar, no požrtvovnim radom suseljana kao i gg. Ede pl. Sulyoka, Marcela pl. Frigana i učitelja Hinka Prišlina pošto je za rukom, da su iz kuće spremili pukućvo, te neumornim polijevanjem predusreli, te nije i ta kuća postala žrtva plamena.

Na garište je prispio — premda kasno obaviješten o vatri — i vatrogasni odjel samoborski pod vodstvom svog vrijednog zapovjednika, da pomogne u nesreći, što se pomoći dađe.

Osjeđurano nije bilo ništa, pak se opet pokazuje onaj stari naš nehaj, koji ne mari za osjeđuravanje, već prepušta i sebe i svoje pukoj sudbini. J. K-r.

Jazavci u Rakovpotoku. U šumi „Brezovki“ u Rakovpotoku pojavili su se jazavci u velikoj množini, te bi znali u svoje vrijeme učiniti veliku štetu na poljima. Uslijed toga vrebaju na njih seljani, pak im je pošlo za rukom mnoštvo mladih jazavaca poubijati. Starijeg jazavca nijesu ove godine još nijednog utamanili. Dva mlada živa jazavca uhvatio je ovih dana tamošnji posjednik Josip Korenčić.

Darovi. Pučka čitaonica i knjižnica u samoboru darovala je pučkoj knjižnici u Sv. Nedjelji 30 knjiga. — Gospodin Jisip Kompare, posjednik u Samoboru, darovao je ovdješnjem vatrogasnom društvu K 2 kao svoj običajni godišnji dar za društveni barjak.

Vozne cijene na samoborskoj željeznici. Javila nam prometna uprava: Počevši od 15. maja t. g. stoji vozarina za pojedine vožnje među Zagrebom i Samoborom u 2. voznom razredu 120 filira, u 3. razredu 80 fil. Vozne karte za tamo i natrag, koje se mogu rabiti na dan izdabde ili slijedeći dan za 2. vozni razred 200 filira, za 3. razred 140 fil. Mjesečne vozne karte na snazi za svekolike redovite vlakove tečajem čitavog mjeseca od dana izdabde, za 2. vozni razred stoje 20 kruna, za 3. razred 14 kruna.

Godišnji sajam. 22. o. mj. održat će se u Samoboru veliki godišnji sajam sv. helensk.

Cjenik za zvonjenje donosimo prema obećanju u ovom broju, a glasi doslovno:

Naredba

koju župljani Samoborski u sporazumljenju s gosp. v. župnikom An. Glasićem dne 9. veljače 1853. porad zvonovine i pokapanja jednoglasno ustanovili jesu:

	U zvonovinsku blagajnu. tr. krajc.	Zvonarina tr. krajc.	Ukupno tr. krajc.
1. Maloj deci, koja spovedana nisu, na umiranje zvoniti se nesmie.			
2. Žiteljem tergovišta Samobor tekar onda na umiranje zvonilo se bude kada od načelnika ili od njegova nameštika dozvola prispie.			
3. Zvonari imaju prie zvonjenja od g. Syndika cedulu dobili kako dugo i s koliko zvonovi za mrtvoga zvonilo se bude.			
4. Pol četvrt sata sa dvima najmanjima zvonima svakomu župljanu besplatno zvoniti se mora, jedino zvonari za trud pripada .		26 ¹ / ₂	26 ¹ / ₂
5. Sa dvima zvonima kroz četvrt sata 6. detto pol sata	70	35	1 05
7. Sa trimi zvonima četvrt sata	78 ³ / ₄	43 ³ / ₄	1 22 ³ / ₄
8. detto pol sata	1 05	52 ¹ / ₂	1 57 ¹ / ₂
9. Sa četirima zvonima četvrt sata	2 10	70	2 80
10. detto pol sata	5 25	1 57 ¹ / ₂	6 82 ¹ / ₂
11. Od zvonjenja na umiranje	10 50	3 15	13 65
12. Od zvonjenja na bratovštinu		17 ¹ / ₂	17 ¹ / ₂
13. detto kod requema sa dvima zvonima		17 ¹ / ₂	35
14. detto detto sa trimi		35	70
15. detto detto sa četirima		52 ¹ / ₂	1 05
16. Facigerom kod kopanja groba za decu pripada	1 05		
18. detto detto za čoveka	1 40		
18. detto detto tve doge	2 10		
19. detto detto sa barutom	2 80		
20. Prosjačenje vina izvan određene platje prepoveda se.			
21. Preko pol sata nikomu bez osobite dozvole zvoniti se nesmie.			

Antun Glasić v. r. župnik.

Sa izvorom kod župnog ureda u Samoboru nalazećim sravnao

Derčić v. r. kot. sudac.

(Službeni pečat.)

Početak sezone. Za ovu godinu javlja se sa svih strana vrlo mnogo gostova te se traže stanovi za svako razdoblje ljeta. U interesu je svakoga, koji može stan iznajmiti, da to smjesti prijavi općinskom poglavarstvu. Tu treba da se naznači broj soba, razređenje istih, da li uredno ili ne, da li sa opskrbom ili bez nje i napokon cijena. Prijave prima nadzračar.

Vozni red na samoborskoj željeznici. Od 1. svibnja kreću vlakovi ovim redom:

Iz Samobora u Zagreb: u 6 i 9 sati jutrom, u 1 s. 10 č. o podne, u 7 sati i u 8 s. 31 č. uveče.

Iz Zagreba u Samobor: u 7 s. 30 č. prije p., u 2 s. 40 č. poslije podne, u 7 s. 3 č. i 8 s. 30 č. uveče.

Nedjeljom i blagdanima kreće još vlak iz Samobora u 2 s. 36 č., 5 s. 30 č. pos. p., i u 10 s. uveče; iz Zagreba u 1 s. 13 č., 4 s. pos. p., te u 10 s. 3 č. uveče.

Razredna lutrija. Današnjem broju prilažemo osnovu za slijedeću XX. razrednu lutriju, te prodaju srećaka po hrv. slav. zem. centralnoj štedionici u Zagrebu.

Tajna uspjeha. Samo onaj, koji doista potrebi udovolji, može računati na trajan uspjeh. Čišćenje modernog rublja biva svakim danom tegotnije. Prašina i isparivanje gradova, dim tvornica i para od ugljena intenzivno maže rublje; a uobičajeno fino pamučno tkivo, postaje kroz kemičko bjeljenje i jako trljanje — koje je kod pranja sa običnim, većim djelom nečistim sapunom potrebno — uništeno. Tu je došao izum Šihtovog sapuna upravo u zgodno vrijeme. On izlučuje skoro bez ikakvog napora svu nečist, čisti rublje temeljito, a ne dira u niti. Šihtov sapun postižava kod nas, može se reći, besprimjeran uspjeh a njegovo je djelovanje sada najveće na cijelom evropskom kontinentu.

Društvene vijesti.

Dobrov. vatrogasno društvo u Samoboru održalo je svoju 18. glavnu skupštinu 4. svibnja. Otvorio ju je podvojvoda Đuro Lesec srdačnim govorom pozdravivši nazočne skupštinare. Umjesto oboljelog tajnika i blagajnika g. Milana Langa pročitao je dočlene izvještaje vježbemeštara Bogumil Toni, koji je ujedno podnio i svoj izvještaj o stanju vatrogasne čete.

Društvena blagajnica pokazuje za godinu 1906. 7. prihod sa 1737 K 54 fl., izdatak 278 K 13 fl., te ostatak sa 1454 K 41 fl. Vatrogasna četa broji 48 izvršujućih članova, od toga otpada 10 na časnike, 9 na penjače, 20 na štrcare, 3 na čuvare, dok pričuvni pripada 5 članova. Prošavše su godine pristupila u četu 2 člana, 3 su istupila, a 1 je otpušten. Bakrenom su košajnom odlikovana trojica, a zlatnom vrpcom petorica članova. Vježba i škola bilo je održano 14, uzbud na vatru uslijedio je 4 puta. Poželjno je, da bude pojačanje vježbi i

škola marljivije, no u prošavšoj godini, napose pako da se izostaci tačno opravdavaju.

Nadalje je pročitana na skupštini oszavka vojvode Mirka Kleščića, te njegova molba za pričuvu. Skupština izrazila je zapisnički hvalu za njegovo dosadanje uspješno djelovanje priznavajući mu velike zasluge, koje je uložio u napredak i procvat društveni. Ujedno je stavljen u pričuvu u dosadanjoj časti. Gosp. Lescu povjerila je skupština društveno zapovjedništvo do slijedeće skupštine, a ujedno je izabran i čitav dosadanji odbor jednoglasno.

Još je izražena hvala gg. dr. Milanu Biščanu za besplatno pružanje liječničke pomoći vatrogascima, pak M. Kleščiću za popust na ljekarijama. Nato je g. Lesec zaključio skupštinu zahvalivši kot. predstojniku gosp. Draganu vitez Trnskomu na prisustvovanju, čime je on također pokazao, da je prijatelj ove humane institucije i da ga zanima društveni rad.

PROSVJETA.

„Glazbeni vjesnik“. S radošću pozdravljamo prvi broj „Glazbenog vjesnika“, jer se osjećala davna potreba u nedostatku takova glasila. Glazbeni će nas vjesnik upoznavati sa svim novijim glazbenicima a napose hrvatskima. Donašat će nepristranu kritiku svih novih kompozicija, čime će veoma olakšati izbor programa pojednim glazbenim, a osobito pjevačkim društvima. Tako će češće puta s programa iščeznuti lošije kompozicije, a na njihovo mjesto stupiti bolje. List će osim toga nastojati, kako da opet uskrse hrv. opera. Sudeći po prvom broju, držimo da će list vrlo blagotvorno djelovati na razvitak hrv. glazbe, jer mu to zamjećuju imena suradnika, koje nalazimo u prvom broju. Zato „Glazbeni vjesnik“ najtoplije preporučujemo svim prijateljima glazbe, a osobito svim pjevačkim društvima. F—č.

Preko Atlantika do Pacifika. — Život Hrvata u sjevernoj Americi. (Putopisna, politička, etška i estetska promatranja.) Ovo je naslov djelu, koje se štampa u Zagrebu u Dioničkoj tiskari, te će do koji dan izići i biti stavljeno u promet. Napisao ga je poznati hrvatski pjesnik i narodni zastupnik dr. A. Tresić-Pavičić, a nagradila ga je „Matica Dalmatinska“. I bez te nagrade, koja je tvrdim jamstvom za vrlinu djela, već samo piševo ime najbolje preporučuje ovu knjigu.

Knjiga će biti lijepo opremljena, u velikom formatu, a iznosit će preko dvadeset tiskanih tabaka. Cijena joj je 4 K. Tko je želi nabaviti, neka se obrati na ovu adresu: pop Srećko Skakoc, Trst, Squero Nuovo 5.

Promet nekretnina.

(I. četvrt 1907.)

Iza Vilike Weber naslijedili su Artur Weber i Alma Horvat nekretnine u vrijednosti od 1250 K; Terezija Jakopec prodala je Tomi Oslakoviću iz Manjevasi oranice za cijenu od 2200 K; Đuro Tunković naslijedio je iz Marka Tunkovića nekretnine u vrijednosti od 200 K; Antun i Julijana Rumenić iz Samobora prodali su Adeli Urlu livadu i put za cijenu od 500 K; Franjo Vraneković prodao je Stjepanu Šoiću iz Samobora nepokretnine u vrijednosti od 2000 K.

Ivan Tunković prodao je Josipu i Miroslavu Biščanu iz Samobora oranice za cjenu od 400 K; Fabijan Žganjer prodao je svoj dio Franji, Josipu i Juraju Žganjeru za cijenu od 200 K; Imbro Horvat iz Gradne prodao je Tomi Planinčiću iz Ruda oranice za cijenu od 760 K; Stjepan Stengl iz Ruda prodao je Franji Štiboharu iz Ruda oranice za cijenu od 70 K.

Josip i Doroteja Žokar iz Samobora prodali su Mati Škiljanu dva komada oranice za cijenu od 600 K; Bara Ruklić udala Matijaščić kbr. 26 iz Otruševca prodala je oranice za cijenu od 200 K Vidu i Juri Rubiniću kbr. 26 iz Vel. Rakovice; Friderika i Paula Brivec naslijedile su iz Julijane Brivec nepokretnine u vrijednosti od 9800 K; Milan Šošarić prodao je Milki i Ivanu Vugrincu kbr. 9 iz Otruševca oranice za cijenu od 200 K; Marko i Ana Prišlin prodali su Zlati Prišlin kuću, vrt i oranice za cijenu od 200 K; Josip Zemljak prodao je Filipu Brezecu kuću, vrt i oranice za cijenu od 1000 K; Josip i Ana Matijaščić prodali su Štefanu i Mati ml. Jerbiću kbr. 46 iz Braslovja, oranice za cijenu od 1000 K.

Gospodarstvo.

Ove godine zapravo nijesmo ni imali proljeća. Poslije dugotrajne zime, koja se oteglala sve do pod konac travnja okrenulo odjednom, te dobismo pravu spranjsku vrućinu. Sjetvom se proljetnih usjeva dosta zakasnilo. Već je polovina svibnja, a još se nije mogla sjetva kuruze, sadnja koruna i drugih plodina svršiti.

No dobijemo li uz ovu vrućinu i dostatno kiše, nastat će brza i bujna vegetacija svih rastlina, te će sve doći na vrijeme.

Kako je tle zimi slabo promrzlo i ostalo žilavo zbito, a sada još i presahnu, to je i priredba njegova za sjetvu vrlo teška. I poslije ponovnog branjanja ostaje gruda.

Tome bi se dalo lako doskočiti uporabom valjka, koji je u našem kraju slabo ili nikako u porabi, a bio bi vrlo potreban, da se grude mogne posve raspršiti i tlo ljepše zaravnati. U mnogo slučajeva ne bi bilo nužno tada nakapanje.

U voćnjacima se opaža ljetos mnogo gusjenica, koj počinje već dosta štete.

Još je vrijeme da se izbjegne većoj šteti. Neka se odmah pomno pregledaju sve voćke, potraže gusjenice i unište. Isto vrijedi i za crveni ušenac.

Toplina pogoduje brzom razvitku rasline, ali i brzom širenju bolesti na lozi kao što je oidium, peronospora, crni rak itd. Budimo dakle na oprezu.

Protiv bolesti oidiuma valja odmah prašiti sumporom. Najbolje vrijeme je za prašenje sada od 9 sati ujutro do 3 sata poslije podne, dok je najveća toplina. Jer da sumpor može djelovati, treba veće topline, da se lako ugrije i razvije sumporov dvokis, koji ubija bolest. Čim mladice malo poodrastu, neka se obavi i škropljenje protiv peronospore. Dok je još ovako toplo ali suho vrijeme, nije za nju bojazni, jer za brzi razvitak peronospore uz toplinu treba i vlage. Ali bude li već sada češće kišarilo i pripicalo, tada neka se ni škropljenjem ne čeka, jer bi nas mogla lako da iznenadi.

P. C—r.

Traži se sluga

za obični svakovrsni kućni pasao.

Ivan Koudelka.

Povse na novo urejena gostilna

g. E. Presečkija na Bregani odpre se te dni.

Pristna domaća vina, vedno sveže pivo, mrzla in gorka jedila. Točna solidna postrežba.

Mijo Dolinar, zakupnik.

Hydropatičko lječilište u Samoboru

u blizini glavnog grada Zagreba, u prekrasnom šumovitom gorskom kraju, na podnožju okičke gore.

Način liječenja. Kompletno najmodernije uređenje za hidro- i elektro-terapiju sa hydro-električnim kupeljima. Kupelji s ugljičnom kiselinom, vrućim uzduhom, parne kupelji, medicinalne kupelji i liječenje fangom; masaža gymnastika, terrainkura, kneipovanje, sunčanje i zračenje.

Liječe se: Bolesti živčanog sustava: neurasthenija, histerija, hypochondrija, neuralgija, migraena, cherea, bezsanica, klijenuti, svekolike bolesti centralnog živčanog sustava, napose kičme (tuzev duševne bolesti). Bolesti disala, akutni i chronički bronhijalni katarrh, katarrhi dušnika i grkljana, bolesti nosa i porebrice, asthma i emphysem.

Nadalje: neuredno izpražnjivanje, haemorhoidi, chronički proljevi, nervozna dyopepsija, slabokrvnost, bljedica, tustilo, diabetes mellitus, uložni rheumatizam, griješke srca i arterioschroza; bolesti ženske: neuredna menstruacija, bijeli cvijet, upale i promjene položaja maternice.

Stanovi i opskrba uređeni su u posebnom pensionu s najvećim komfortom, te sa svim udobnostima. Postoji obična, vegetabilna hrana i hrana za diabetike.

Liječnik: Dr. Mijo Juratović.

U mjestu je pošta, brojevi i željeznička stanica.

Potanje obavijesti daje „Uprava lječilišta u Samoboru“, trg Leopolda Salvatora br. 18.

Janko Budi ml.

(Marka Bahovca sinova nasljednik)

trgovina prekomorske robe, brašna, žitka, zemaljskih proizvoda, drva i građevnog materijala na malo i na veliko

Samobor.

Veliko skladište

**Jamničke, Apatovačke i
Rojičke vode**

na malo i na veliko,

sa dostavom u kuću.

Samoborska

industrija cementa

preporuča za ovogodišnju građevnu sezonu cijeni-
jenim poduzetnicima i graditeljima svoju

opeku od betona,

koja je po mnijenju tehnološke pokusne postaje ne samo protiv mrzline potpuno sigurnom proglašena, već je i dokazano, da podnosi teret i pritisak od 142 kg na četvorni centim., dok nasuprot obična opeka, ako je pečena i od prima ilovače i ako je vrlo dobro pečena, može podnositi samo teret od 70 kg. na čet. cm.

Budući da je opeka od betona posvema neosjetljiva na svaku promjenu u toplini i vremenu, te dapače postaje svakog mjeseca i svake godine uvijek sve to tvrdom, čvršćom i protiv razora sigurnijom, to je postala ne samo za gradnju temelja, nego i za gradnju površ zemlje nerazorivim građevnim materijalom ovoga stoljeća. Obična pak pečena opeka raspada se često uslijed lošeg materijala ili slabog pečenja u kratko vrijeme, čim je izložena promjenama u toplini i vremenu, te se već kod neznatne mrzline potpuno smrzne i tako iziskuje uvijek novih reparatura.

Zdravi, suhi i topli stanovi, pivnice i magazini bez izlučivanja salpetra i bez vlažnih mrija mogu se podizati samo opekama od betona.

Za krovove, da budu sigurni protiv kiša, oluja i snijega preporučamo, da se na kućama, stajama i šupama stave naše krovne opeke od cementa.

Sa 14 opeka može se pokriti četv. met. u razmaku od 27 cm. betona sasna gusto.

Pločice od cementa jednoboje i u raznim uzorcima kao i cijevi od cementa u 15—40 cm širine te kopače za svinje i marvu u svim dimenzijama dobe se uz najjeftinije cijene.

Ravne i šiljate stube, ograde oko grobova, traverzni kameni, kameni za kilometre, i profilno kamenje izrađuje se po narudžbi u najkraćem roku. Preuzima se također izradba cementnih okvira za prozore i vrata kao i stupova za plotove i ograde.

Na skladištu nalazi se uvijek Trifaljski i Beo-
đinski cement u vrećama po 50—80 kg.

Schicht-ov Sapun

jest najbolji.

Susjede se k meni roje,
I gledaju rublje moje,
Pa se dive: „Nigdje jame“
Nigdje nisi poderane,
Da! Al jelen sapun zato,
Za rublje je pravo zlato,
Ja se njime uvijek služim,
Ne ću kuće da zadužim.

HOTEL I PENSION SAMOBOR. = RESTAURACIJA KOD „LOVAČKOG ROGA“.

Hotel je spojen za vrijeme sezone s „Hydropatičkim zavodom“, te ima 20 elegantno uređenih soba sa svim nužnim prostorijama kao sobom za nepušače, kavanom, prekrasnim vrtom, mljekarnicom itd. Prima gostove na potpunu opskrbu.

Jelo kod table d'ôte i a la carte, s mješovitom i vegetabilnom hranom, te hranom za diabetike. Stanovi i hrana stoje pod liječničkim nadzorom. Po narudžbama priređuje zajedničke objede s najbiračijom pripremom. Zaliha svih delikatesa, izvršna kuhinja i najbolja pića u svako doba. Cijene umjerene. R. DATTLER.

I. hrv. tvornica štapova

baruna Allnoch-a u Bregani

kupuje bukova, grabrova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Pobliza uputa i pogodba kod

Ravnateljstva tvornice štapova
u Bregani kraj Samobora.

Vinograde

jedan u površini od pol prilici 2 jutra ležeći u Dubravi, a drugi od pol jutra ležeći u G-
zniku, prodaje dobrovoljno A. Nagode.

pokućtvo! Najjeftinije

I. hrvatska

stolarska i tapetarska

obrtna vjeresijska udruga

kao član zemaljske središnje vjeresijske udruge.

Marije Valerije ulica 10. Zagreb. Nikolićeva ulica broj 2.

preporuča svoje bogato skladište
stolarskog i tapetarskog

pokućtva.

Samo domaći proizvod.

Polakšice u plaćanju. Cjenici i troš-
kovnici badava. Nebrojene po-
hvale stoje svakomu na
uvid.

pokućtvo! Najbolje

Obuća

je znatno jeftinija

kroz redovitu uporabu

„Amour Creme“

Isto sjajno laštilo priugotavlja se samo od najboljeg materijala, stoga ne puca koža, ne propušta mokrinu i ne odpušta boju.

Obuća postane mekana i vrlo trajna.

Svaka kutija je providena sa oznakom „Anđela“ i slovima „R. & J. U.“

Zahtijevajte izrično „Amour Creme“.

Dobiva se na veliko i malo kod

JANKA FILIPOVA SIN

trgovina koža, Samobor.

Med. univ.

Dr. B. HIRŠL

specijalista za kožne i tajne bolesti.

Ordinira u Zagrebu, Gundulićeva ulica broj 1.
II. kat od 11 sati pr. podne do 4 sata pos. podne,
a prema želji i na večer.

„MALVINA CRÈME“

Tko želi uzdržati nježnost i ljepotu svoje kože, neka svaku večer prije spavanja nariba svoje lice, vrat i ruke sa „Malvina crème“ i to tako dugo ribati, dok se Crème posve ne izgubi u koži.

Nečistoća teinta, crvena koža, sunčane pjege i ispucane ruke i usta, sve se to odstranjuje sa „Malvina crème“.

„Malvina crème“ ne sadržaje nikakvih po kožu štetnih tvari, te i dulja uporaba ne može po kožu štetna biti. Daljom uporabom biva koža mekana i bijela.

„Malvina crème“ posjeduje još i to svojstvo, da se ne pokvari i ne otvrdne, te je uvijek dobro za uporabu.

Cijena 1 lončića K 1-20.

Malvina sapun

Podupire djelovanje „Malvina crème“, te je za pranje veoma ugodan i troši se veoma štedljivo.

Cijena komadu 80 lila.

„Malvina parfum“ je veoma fina i ugodna mirisa, te se dobiva već u to spremnim bocama. Svi ovi preparati rađeni su u mojoj ljekarni, te su pravi samo oni, koji nose ovaj zakonom zaštićeni znak.

Ljekarna
M. Klebčić,
u Samoboru.

Poradi preseljenja

moje sa solidnosti dobro poznate trgovine, prodajem svekoliku na skladištu se nalazeću robu kao:

platna, šifona, ručnika, stolnjaka, džepnih rubaca, modnih tkanina, šarenih kretona, pamučnog i vunenog delaina, a jour tkanina, svile, baršuna, ručnog rada, čarapa, nogavica za gospodu, gospođe i djecu, rukavica, sunco i kišobrana,

rublja za gospodu, gospođe i djecu,

Najfinija izradba. — **Popluna.** — Vlastiti proizvod.

Garnitura za krevete, zastora i u tu struku druge zasjecajuće malenkosti uz **veoma snižene cijene** dok zaliha traje.

ALBERT BRUCKNER, skladište rubastroma i pomoćni robu,
Zagreb, Marije Valerije ulica br. 1.